

Univerzita Karlova
Ústav pro dějiny umění
Posudek bakalářské práce

Petr Netopil
Architektura firmy Schilling & Graebner v severních
Čechách.

Praha 2021

Secesní architektuře je v současné době věnována velká pozornost, o čemž svědčí řada prací zaměřující se na různorodé aspekty této výrazné doby.

Peter Netopil si vybral již částečně vytěžený soubor staveb, jak ostatně ukazuje i obsáhlá a skutečně detailně sledovaná literatura. Jeho práce se však odlišuje detailním zkoumáním jednotlivých staveb, které považuji za největší přínos.

Obsáhlá práce se skládá z šedesáti pěti stran textu doprovázených s šedesáti stran výbornou obrazovou dokumentací přesahující šedesát stran.

Bylo by zřejmě možné rozšířit archivní průzkum, který by ale překročil požadavky kladené na bakalářskou práci. Naopak rozbor jednotlivých objektů, zejména zpracování popisů zachycujících jejich podstatné znaky, je velice dobrý. Důležité a nesporně přínosné je neustálé sledování širšího kontextu.

Zajímavá by byla diskuse k řadě momentů. Za důležité považuji propojení sledované skupiny s pražskou tvorbou – zejména Králíčkovým kostelem sv. Vojtěcha. I propojení s norskými „Stabkirche“ je zásadní. Otázkou je lidovost zkoumaných objektů. Zdá se mi, že „lidový charakter“ je zde spíše doplňujícím prvkem, zejména proti historizujícím i současným uměleckým trendům (?)

Závěr je (nejen na tuto rozměrnou práci) neúměrně krátký. Autorovi se však podařilo na několik stránek vtěsnat většinu důležitých informací. Problémem je absence poznámkového aparátu, který by měl být integrální součástí textu i zde.

Zcela jinak by vyzněl závěr propojený s předchozí kapitolou „Vztah k regionální architektuře a recepcí staveb“. Navíc v připojeném resumé jsou některé formulace, které by finální kapitole práce nepochybně prospěly. Je zde patrné, že celková koncepce mohla být lépe promyšlena. Práce by pak byla nejen sevřenější, ale i působivější.

Již byla zmíněna kvalitně zpracovaná část „Prameny a literatura“. Petr Netopil prokazuje širší záběr včetně dnes již neoprávněně opomíjených prací (např. protestantská architektura z pera E. Edgara). Rozšíření o další, zejména dobové články by bylo jistě zajímavé.

Závěr:

Práce je nejkvalitnější při rozboru jednotlivých staveb i ve snaze zařadit je do širšího kontextu. Autor se zaměřuje zejména na jejich jedinečnost. Domnívám se, že stejně zajímavé je i jejich (vědomé a ještě více podvědomé) propojení s obecnými dobovými proudy, které vlastně narušují „snahu o vytvoření nového druhu evangelického kostela oblečeného do romanticky nacionalistického kabátu“.

Výborné jsou analytické části, které přesahují požadavky kladené na bakalářskou práci. Stať má poněkud problematický závěr, a to ne obsahem, ale formou. Jinak je poměrně dobře napsána, i když závěrečná jazyková redakce by jí prospěla.

Práci otevírající řadu dalších směrů v bádání doporučuji k obhajobě. Hodnotím ji jako velmi dobrou až výbornou. K rozhodnutí zásadně přispěje vlastní obhajoba.

V Praze, červen 2021

Ing. Petr Macek, Ph.D.